

Iluliaq

Föreningen Sverige-Grönlands medlemsblad Nr 4/10

Christian Hjort utforskar Nordöstgrönland, sid 4

Svensk bok om Havets Mor, sid 10

Kulturmatt med grönländsk prägel, sid 14

Grönland på musikpromenad

Stockholmsförorten Kista står för mångfald.. En smältdegel av it-teknologins spjutspetsforskning och musikalisk och språklig rikedom från all världens länder.

Något som biblioteket i Kista tog fasta på när Kista planerade för världsmusikfestival sista helgen i november. Biblioteket ordnade i samarbete med forskare på Mobile Life Centre en vandring i området där deltagarna fick möta världens musik på olika platser med hjälp av den platsbaserade mobiltjänsten Foursquare och dess mashup Spotisquare.

Kista har ett Grönlandstorg. Så självfallet skulle Grönland vara med på musikpromenaden. Jag lovade att med hjälp av medlemmarna Joel och Signe Åsblom leta fram en sång på Spotify och lämna över både den grönländska texten och en översättning till svenska. Det blev Neriunneq av Julie Berthelsen.

Promenaden gjordes två gånger och båda dagarna rädde ett riktigt grönländsväder som perfekt inramning. Vid varje plats där vi stannade upp åkte surfmobiler fram och alla knappade med köldnupna fingrar in på Spotisquare och hittade fram till den låt på Spotify som förutbestämts för just den platsen.

Det blev ett spännande möte mellan deltagarna och Grönland med mig som ”färdledare” och för den goda sakens skull hade jag också klätt mig grönländskt vilket ledde samtalet vidare till fångstkultur, Greenpeace och EU:s förbud mot säljakt.

Annars höll jag mig till musiken och berättade om den grönländska musiktraditionen i gammal tid och åskådliggjorde en sångduell med sådan kraft att snön rykte och en av deltagarna drabbades av både smådelser och headbanging. Glömde inte valfångarnas musikaliska arv och den musik som gett upphov till den populära grönländska gammeldansen kalattuut. Allt innan jag gick över till att presentera den moderna musiken och de unga grönländska musikernas olika uttryck. Alla deltagare hade försetts med sångtexten till Neriunneq och kunde med en viss fascination följa med när Julie och hennes vänner sjöng om hoppet som aldrig får dö, som ger oss styrka när det är svårt. Ett budskap som lustigt nog också gick igen i den övriga musiken under promenaden.

Sylvia Hild

Iluliaq

En tidning från Föreningen Sverige-Grönland. www.sverige Gronland.com
Redaktionen består av:

Ordförande Sylvia Hild, Helgagatan 36 F, 118 58 Stockholm

Telefon: 070-303 96 30, e-post: sylvia.hild@comhem.se

Sekreterare: Joel Åsblom, tel: 08-740 68 78, e-post: asblom@rocketmail.com

Föreningens kassör är Mats Gullberg, tel: 08-660 91 79,

e-post: matsgullberg2003@yahoo.se

Jonathan Motzfeldt är död

Grönland har fått landsorg. Den 28 oktober i år dog Jonathan Motzfeldt, landets mest namnkunnige politiker 72 år gammal. Hans begravning, den första officiella statsbegravningen i Grönland, blev en storartad manifestation av hans gärningar.

Ingen annan politiker har haft ett så stort inflytande på den politiska processen i Grönland.

Här nedan följer några minnesord från en vän och mångårig kollega Aqqaluk Lyngé, president i Inuit Circumpolar Conference.

”Jonathan har i mer än 40 år varit Grönlands ansikte utåt. På gott och på ont. Han har fört in Grönland i nya tider. Först vid införandet av Hjemmestyret och senare i den process som ledde till utträdet ur EU där han satte Grönland på världskartan.

Hans förmåga som statsman sattes också på svåra prov i förhandlingarna om ökad insyn i amerikanernas militära närvaro på Grönland. Överallt i Arktis har inuiterna värderat hans stöd för samarbetet inom ICC. Ser man tillbaka på Grönlands korta demokratiska historia är det svårt att hitta andra politiker som lyckades sätta så stark prägel också på förhållandet mellan Grönland och Danmark.

Som den förste regeringsledaren i Grönland måste han också pröva den svåra konsten att styra landet med växlande koalitioner. Det ligger i sakens natur att

han fick många vänner men också ovänner. Som få kände han till politikens villkor och blev därmed också medansvarig till att politik infördes i landet. När något var i jäsning på hans bakgård (partiet) kunde han med ett leende komma på att säga:

– Mina fiender ska jag själv ta mig an, värre är det med mina partikamrater. Ett citat som han förvisso lånat från president de Gaulle och som säger mycket om politikern men kanske mer om människan Jonathan. Oavsett politiska skillnader och oenighet så kunde man inte låta bli att bli vän med honom.

Hans mänsklighet var en styrka i kontakten med väljarna. Men ibland kunde människan, som alla andra, också komma till korta. Jonathan var en värdig son av sitt land men han offrade också hela sitt liv och kanske också sig själv för Grönland.

En ganska vanlig grönländare men en framstående politiker, som han skrev i sin väns poesibok om vad han ville bli.”

Till jul ger Atlantic Music ut cd-skivan Tusarneqaaq nipi (en underbar ton) med Jonathan Motzfeldt och hans syskon som sjunger psalmer. Den spelades in i Qaqortoq 2009.

Sylvia Hild

Svensk forskning på Grönlands nordligaste öar

Christian Hjort ger en inblick i sin forskning på nordöstra Grönland. Foto: Joel Åsblom.

Christian Hjort hör till de få som fått beträda Oodaqs Ö mitt ute i havsisen nordost om Grönlands nordspets. Allt sedan 70-talet har han bedrivit forskning i ett område som väldigt få besökt.

På nordöstra Grönland finns Grönlands enda nationalpark men den är å andra sidan världens största med en yta som motsvarar två gånger Sveriges yta.

Parken sträcker sig från fastlandets nordligaste punkt, Kap Morris Jesup, till strax norr om Ittoqqortoormiit (Scoresbysund) i öster.

I detta område saknas fast befolkning och de enda som vistas här är den militära övervakningspatrullen Sirius, folk på väderstationen Danmarkshavn och station Nord samt ett antal forskare. Bland de få svenskar som regelbundet rest runt i området märks geologen och ornitologen Christian Hjort, docent i kvartärgeologi vid Lunds universitet och ledande gestalt inom modern svensk polarforskning.

Under ett föredrag nyligen, arrangerat av Föreningen Sverige-Grönland på Nordregio i Stockholm, berättade han om sina resor i detta ogästvänliga polar-

En vacker dag vid slädpatrullen Sirius hus på Eskimånäs, långt uppe i nordost. Christian Hjort sitter i dörröppningen.

område. En märklig detalj som Christian Hjort passade på att avslöja är att det fortfarande inte går att fastställa vilken ö som är världens nordligaste landmassa.

På en av de bilder som han tagit syns Oodaaqs Ö som är mindre än 100x100 meter och som upptäcktes 1978.

– I dag är det tveksamt om Oodaaqs Ö finns kvar eftersom den troligen har bortskrivats av isen. Men när jag besökte ön 1979 passade jag på att ta med den nordligaste stenen hem, säger Christian Hjort som alltså är i besittning av vad som kan vara den sten som befunnit sig närmast Nordpolen.

Christian Hjort anlände första gången till Grönland redan 1968 och påbörjade sitt forskningsarbete på allvar två år senare. Under de många resorna i området har han bidragit till att öka kunskapen om glaciations- och klimathistorien.

Man har hittat stubbar från cirka 3 mil-

För långt norrut i för dåligt väder! En Grönlandstenskävta som sökt skydd (och dött) i slädpatrullen Sirius hus på Kilen, nära Grönlands nordostspets. Foto: Christian Hjort.

joner är gamla lärkräd och spår efter flera av de folkgrupper som under perioder bott i området.

– De dna-tester som gjorts i Danmark på hårstrån från människor som bodde i Nordöstgrönland visar att de är besläktade med de sibiriska aleuterna, berättar Christian Hjort.

Han har även studerat det djurliv som trots det bistra klimatet går att finna i området. Det gäller inte minst fåglar som

Världens nordligaste ö, Oodaaqs Ö (mindre än 100x100 m), som den såg ut från luften 1979, året efter upptäckten. Belägen strax nordost om Grönlands nordspets, mitt ute i den permanenta havsisen - och det är tveksamt om den finns kvar i dag. Foto: Christian Hjort.

ismås, tärnmås, stormfågel och vittrut.

– Silvertärnan är den fågel som flyttar längst av alla, ända ner till Antarktis dit den beger sig när det är vinter i norr.

Ett hett ämne som ständigt står i fokus när Grönland och Arktis ska belysas är klimatförändringarna. Christian Hjort säger att man tydligt kan se hur ismassan minskat under de senaste 20 åren. Samtidigt pekar han på att det även långt tillbaka skett stora klimatskiften, exempelvis den som brukar kallas lilla istiden och som bidrog till att nordborna försvann från Grönland. Denna period av kallare klimat pågick från cirka 1300-talet till slutet på 1800-talet.

– Fynden från området längst i norr visar att man hade ett varmare klimat på 1200-talet då man kunde färdas i området med kvinnobåten umiaq. I slutet på

Paleoeskimaisk s.k. mittgång, för eldstad i ett tält. Från Independence-kulturen på nordligaste Grönland, cirka. 4000 år gammal. Foto: Christian Hjort.

lilla istiden ser vi även att vildrenarna försvann från Nordostgrönland, troligen eftersom de hade fått svårt att hitta föda.

Joel Åsblom

Världens största naturpark

Grönlands nationalpark täcker 40 procent av världens största ö och är klassad som biosfärreservat av Unesco.

Arealen är på 927 000 kvadratkilometer och bevakas sedan andra världskriget av slädburna Siriuspatrullen.

Inom området finns väderstationen Danmarkshavn, Summit Camp, forskningsstation som drivs av flera länder gemensamt och Zackenbergstationen, som är en miljöforskningsstation.

Flyg till områdets nordligaste del använder den landningsbana som finns på militärbasen Station Nord, 93 mil söder om Nordpolen.

Förvaltningsmässigt tillhör området inte någon av Grönlands kommuner utan utgör ett eget distrikt som förvaltas av en parkstyrelse som sorterar direkt under Miljö- och Naturdepartementet inom det grönländska självstyret, Naalakkersuisut.

Den militära övervakningen av det område som sedan skulle bli nationalpark inleddes i början av 40-talet som ett svar på att tyska trupper hade etablerat väderstationer i området. Under kriget, då USA tagit över försvaret av Grönland efter Danmarks ockupation, stupade både en dansk och en tysk under de drabbningar som föregick amerikanska insatser med bombflyg.

Slädpatrullen Sirius etablerades formellt 1950 och består av en styrka på bara tolv specialtränade elitsoldater som inleder sin tjänst med att själva bygga sina hundslädar. Varje år tillryggalägger man 18 000 kilometer med dessa slädar.

Joel Åsblom

Bland de som gjort tjänst i Siriuspatrullen märks danska kronprins Fredrik. Foto: Mads Winther/Polfoto.

40 är med grönländsk rock

Rockgruppen Sume bildade skola för en lång rad grönländska band som sedan 70-talet använt modern musik för att föra fram budskap om självständighet från Danmark och liknande samhällsfrågor.

Den grönländska rockgruppen Sume bildades för 40 år sedan och uppmärksammas nu med en bok, en dokumentärfilm och en rad återföreningskonserter.

Alla som följt utvecklingen av grönländsk musik har någon gång stött på namnet Sume, gruppen som startade hela utvecklingen från traditionell musik med trummor och stämsång till moderna rocktoner.

Sume anses vara något av en nationalklenod i Grönland men ironiskt nog var det i Danmark som det hela började. Här träffades de båda förgrundsgestalterna Per Bertelsen och Malik Høegh under en studieperiod i Sorø. Två år senare anslöt sig Erik Hammeken på bas och Hans Fleischer på trummor. Gruppen fick skivkontrakt 1972 med det socialistiska förlaget Demos som producerade debutskivan Sumut. Den blev något av en sensation och sålde snabbt i 10 000 exemplar på Grönland, vilket är något av en bedrift på en ö där det bara bodde 50 000 personer.

Sume betyder var eller vart medan sumut betyder varthän och gruppens uttalade syfte var att peka på Grönlands

färdriktning mot större självständighet, något som även uppnåddes med införandet av Hjemmestyre 1979.

När denna milstolpe var nådd trappade Sume ner på den musikaliska verksamheten medan den politiska fortsatte. Det gäller åtminstone sångaren och gitarristen Per Bertelsen som blev medlem av Nuuk kommunstyrelse i början på 90-talet och invald i det grönländska parlamentet 1999.

Under senare år har Sume återförenats några få gånger och i samband med 40-årsfirandet kommer gruppen att uppmärksammas med en jubileumsbok kallad Sume - en grönländsk rocklegende. Dessutom kommer två av de gamla lp-skivorna, Sumut och Inuit Nunaat, att ges ut på cd. Just nu pågår även ett arbete med att sammanställa Sumes karriär i form av en tv-dokumentär samt dvd-skiva som dock dröjer till år 2012.

Redan under mellandagarna kommer dock Grönlands nationella tv-kanal, KNR TV, att sända ett program med intervjuer och musikvideor från Sumes långa karriär.

Joel Åsblom

Totalupplevelse väntar vid Isfjorden

Ilulissat vill ge både sin egen befolkning och de 30 000 turister som besöker Isfjorden varje år en totalupplevelse av isen.

Det ska ske i Ilulissat World Heritage Icefjordstation som kommer att placeras vid den gamla heliporten med gångavstånd till både stad och isfjord.

Anläggningen ska ritas av den världsberömda arkitekten Peter Zumthor. De 100 miljoner dkr som projektet väntas kosta ska hämtas i privata fonder. Och borgmästaren Jess Svane hoppas att den enastående naturupplevelse som Isfjorden innebär är ett starkt kort och borde underlätta i jakten på lämpliga sponsorer.

Ett besöks- och informationscenter

som på ett levande och utåtriktat sätt samlar och förmedlar relevant vetande om inlandsisen och Isfjorden har legat i pipe-linen sedan 2004 då Isfjorden blev upptagen på Unescos världsarvslista. Centret med sina 1000 kvm ska förutom utställningssalar, konferensutrymmen, kafé m m också rymma en biograf, videotek, arkiv för arktisk dokumentärfilm samt bibliotek med läs- och forskarplatser.

Systrar på besök från Finland

En helg i november fick vi långväga besök i Stockholm.

Medlemmar från våra systerföreningar Tjaldur och Uppik steg i land från Finlandsfärjan och möttes av ett digert program som Föreningen Sverige-Grönland, Samfundet Sverige-Färöarna och Samfundet Sverige-Island arrangerat. Tanken var att stärka samarbetet mellan de västnordiska vänföreningarna och förhoppningsvis väcka en och annan idé till gemensamma aktiviteter i framtiden.

Besöket inleddes med besök på Livrustkammaren och lunch i Gamla Stan innan alla strälade samman på Föreningen Nordens kontor där frågan gällde hur vi skulle kunna hitta samarbetsformer och utveckla våra hemsidor. Kvällen bjöd på en mörklagd promenad genom Skansen till Skogens Hus där chefen för

Biologiska Museet, Lars-Erik Larsson tog emot och både ord- och bildrikt levandegjorde Färöarna så som han upplevt öarna under sin tid som reseledare där. Och som grädde på moset fick vi lyssna till den 21-årige färöiske sångaren Enni Brandur som i december kommer att julturnera i Sverige med bl a Sanna Nielsen och Björn Kjellman. Att få höra honom sjunga i en sådan här nästan familjär miljö var helt underbart.

Dag nummer två ägnades åt Grönland och där hade vi bjudit in geologen Christian Hjort som höll ett osedvanligt spännande och kunnigt föredrag om Nordöstgrönlands gigantiska nationalpark. Våra vänner från Finland var förhoppningsvis ganska mätta på både upplevelser och kunskap när de bordade Finlandsfärjan och lämnade Stockholm.

Sylvia Hild

Myten om Havets Mor blir bok i Sverige

Man tager vad man haver när konst ska skapas i Kulusuk. Foto: Eva Akre.

Författaren och föreningsmedlemmen Elisabet Härenstam återvände på sensommaren till Kulusuk för att fullborda sin bok om myten Havets Mor med konstnärlig hjälp av läraren Anne-Mette Holm och barnen i Kulusuks skola.

Vi lämnar här ordet till Anne-Mette som berättar om arbetet med barnen:

”Myten om Havets Mor är känd och älskad av alla inuiter antingen de lever ett modernt liv i städerna eller bor isolerade i någon av de otaliga bygder som fortfarande finns runt om i Arktis. Myten har berättats från generation till generation och när inuiterna först fick kontakt med resande människor utanför Arktis var det

också en av de myter som snabbt skrevs ned och spreds till omvärlden. Att berättelsen är både inspirerande och rik på bilder har fört med sig att många konstnärer illustrerat den. På skolan i Kulusuk har vi flera härliga böcker om Havets Mor. Alla har tolkats och illustrerats på olika sätt och barnen kan dem allesammans.

När vi till vår stora glädje blev ombedda att illustrera författaren Elisabet Härenstams nytolkning av myten om Havets Mor så hade barnen överraskande nog få funderingar över hur de skulle gå igång med projektet. För dem var myten deras egen berättelse. Den utspelade sig självklart i Östgrönland, i havet runt ön Kulusuk där berg, himmel, hav, hundslä-

dar och skinntält, kajaker och kvinnobåtar, människor och djur var välbekanta för alla. Bilderna av allt detta bär barnen redan i sina sinnen.

Trätavlor

Vi var redan från början på det klara med att illustrationerna skulle utformas som reliefer i trä.

Dels är alla barnen duktiga på att såga dels gläder och tillfredsställer det oss alltid mycket att se trä som dumpats på skrotplatsen förvandlas till små konstverk. Vi beslutade att havet, Danmarks Stræde, Qalorujôrneq, Kulusuk-öns karaktäristiska runda berg och Havets Mor skulle målas direkt på träplattorna och att alla figurer skulle sågas ut i fanér.

Kartonger med samma mått som relieferna sattes upp på uppslagstavlan och vi började arbeta med kompositionen och med färgerna. Barnen arbetade så intensivt att Grönlands djur nästan hoppade ut från pappret. Blå färger blandades så att

och utpräglade känsla för skönhet gick arbetet framåt och bilderna tog form.

Gammal solsymbol

När vi var färdiga med två av relieferna sade barnen att solen saknades.

Jag bad två av flickorna att göra en skiss. Inte överraskande valde de att teckna solen med den figur som från gammal tid har varit solsymbol i den östgrönländska kulturen. Även om vi i Kulusuk lever i den moderna världen med tv, internet, mobiltelefoner och varor från väst i butiken, så har det många gånger under det här projektets gång slagit mig med vilken ursprunglighet och styrka barnen bär sin kultur och vilket privilegium det är i mitt liv att kunna ta del i detta.”

Havets Mor nu i Värmland

Och här fortsätter Elisabet historien om sitt bokprojekt.

”Efter en fantastisk vecka i Kulusuk

reste jag och Eva Akre, fotograf och bokens layoutare, hem till Värmland med tungt bagage. Barnens bilder utsågade i fanér och monterade på sju träskivor ca 40x40 cm. Och under hösten har fler små utsågade mästerverk kommit med posten. Nu är boken klar och väntar på tryckning.”

Iluliaq återkommer med information längre fram om var boken kan köpas.

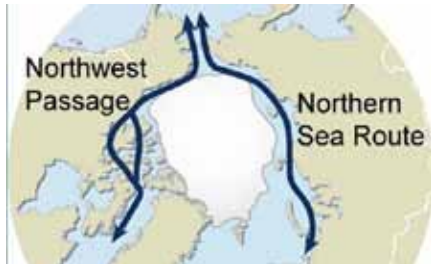

de kunde symbolisera ett stilla, ett upprört, ett klart och ett dött hav. Med barnens medfödda konstnärliga förmågor

Spänt i Arktis

Spänningarna i Arktis har trappats upp och Ryssland har bett Nato att hålla fingrarna borta från området, skriver Dagens Nyheter.

Den ryske presidenten uttrycker oro över alliansens militära aktiviteter i Arktis. Av de fem länder som gör anspråk på

Arktis är fyra Natomedlemmar och experterna varnar nu för att området kan bli arenan för en ny konflikt mellan Ryssland och västalliansen.

Nu i höst undersöker ett ryskt forskningsfartyg hur Ryssland ska kunna öka sitt territorium i Norra Ishavet. Ryssland har redan den i särklass längsta kusten mot norr. Potentiella enorma naturresurser som gas och olja på havsbotten är drivkraften bakom den upptrappade situationen i kombination med att tidigare nedisade farvatten nu blir farbara på sommaren. Uppvärmningen får enorma konsekvenser för säkerheten i Arktis, menar Natochefen Anders Fogh Rasmussen.

Cairn har packat ihop

Tre borrhningar hann det skotska oljebolaget Cairn med att göra utanför Disko i somras.

Borrhningarna gick loss på 2,7 miljarder dkr. Och resultatet? Ganska magert. Spår efter naturgas hittade man men i alltför tunna lager för att kunna utnyttjas kommersiellt. Man har också funnit spår av olja men långt ifrån tillräckligt för kommersiell utvinning. Bolaget ser ändå

dessa spår som starkt uppmuntrande då det styrker tron på att området väster om Disko kan rymma fyra miljarder fat olja.

Nu har bolaget demonterat anläggningen och utrustningen ligger i förvar i hamnen i Aasiaat. Vaktat av patrullerande säkerhetsvakter. Samtidigt väntar Cairns folk i Nuuk på att ta upp förhandlingar om fler borrhningar nästa sommar. Och i licensområdet väster om Disko ska oljegeologer segla omkring i vinter och göra seismologiska mätningar i jakt på nya fyndplatser.

Inga rikemän i bygderna

I 14 av de grönländska bygderna är det inte en enda som tjänar över 500 000 dkr om året, uppges i rapporten Status for bosteder i Grönland med särskilt fokus på bygderna.

I de fattigaste bygderna tjänar folk i genomsnitt bara 70 000 dkr om året, medan medelinkomsten i Nuuk är mer än 250 000 dkr. Rapporten avspeglar en geografisk, mental, andlig och kunskapsmässig klyfta mellan bygderna i norr och städerna söderut. En polarisering som lett till att Grönland fått ett A och ett B-samhälle med stora kommunikationssvårigheter sinsemellan. Här väntar ett jättearbete från politiskt håll för att skapa den tillit och solidaritet som är grunden för likvärdiga livsvillkor oavsett var man bor i landet.

Bygdernas folk har lämnat sina förfäders fotspår. Antalet aktiva fiskare och fångstmän går stadigt nedåt, ett mönster som varit synligt i 20 år nu. Bara en fjärdedel av yrkesmännen är under 35 år idag. På många ställen är fritidslicenserna på väg att gå om yrkesbevisen. Det genomsnittliga årliga inhandlingsvärdet av fångst och fisk ligger under 25 000 dkr.

Rapporten visar att fiske och fångst spelar en allt mindre roll när det gäller att upprätthålla ekonomin i bygderna. Det är

i stället pensioner och jobb i den offentliga sektorn som säkrar intäkterna. Den enda trösten är att fångsten fortfarande är en viktig post i den informella ekonomin i lokalsamhällena.

Julfrimärke med stjärna

Årets julfrimärke på Grönland är gjort av Camilla Nielsen.

Hon har satt en vackert lysande julstjärna centralt i bilden och omkring den syns barn och vuxna som strålar av juleglädje. Grönlands Julemærke är det 37:e i ordningen. Camille har i sju år undervisat på Grönlands Konstskole.

Post Greenlands julfrimärke är utformat av tecknaren Nuka K. Godfredsen och pryder Iluliaqs omslag.

Grönland ett badkar

Ett snitt genom Grönland från kust till kust visar att ön under isen har samma form som ett badkar.

De isfria sidorna av badkartet utgör 19 procent av landet och består av upp till 3600 meter höga berg och ett hav av nunatakker. De inre, mittersta delarna är å andra sidan en stor sänka som tryckts ned av den mer än 3 km tjocka iskappan. Badkarets botten ligger på de djupaste ställena ett par hundra meter under havsytan och består av urberg. Detta kan man läsa i tidningen Polarfronten.

Smälter isen kommer två saker att

hända. Havet kommer att stiga med 6-7 meter. För det andra kommer landet att höja sig. På samma sett som skett och fortfarande sker i Skandinavien.

Miljömärkning

av fisket ett krav

England men även Sverige och en rad andra länder i Europa kräver att Grönland MSC-märker sina seafood-produkter.

Märkningen är en garant för ett bärkraftigt fiske och delas ut för att förhindra den överfiskning som sker på globalt plan. Men Grönland har ännu inte fått MSC-certifikat och Royal Greenland och Polar Seafood är idag bekymrade över sviktande export av räkor.

Slädhundarna får

behålla hörntänderna

En ny lag har klubbats som innebär att Grönlands 18 000 slädhundar inte längre behöver få sina hörntänder avklippta.

Man vet idag att ett bett från en hund med avklippta hörntänder är lika farligt som ett bett från en hund med alla tänder i behåll. En undersökning i Ilulissat visade att två tredjedelar av alla undersökta hundar med avklippta hörntänder hade fått följdskador i tänderna som kan orsaka onödig smärta.

Den nya lagen avgränsar också slädhundsdistrikten. Tidigare gick gränsen mellan Maniitsoq och Sisimiut kommuner. Dessa är nu sammanslagna till Qeqqata Kommunua. Nu definierar lagen hundslädedistrikten som området norr om 66:e breddgraden på Västkusten (Kangerlussuaqfjordens mynning), uppger tidningen Sermitsiaq. På Nordgrönland och hela Östgrönland ner till Kap Farvel går gränsen öster om 44:e västliga längdgraden.

Mycket grönländskt på Köpenhamns kulturnatt

Den grönländska sångkören Sarpik uppträdde som vanligt under ledning av Jakob Jeremiassen.
Foto (samtliga bilder): Erja-Riitta Salonen.

Under höstens stora kulturarrangemang i Köpenhamn fanns en lång rad grönländska köror, artister och konstnärer på plats. Den centrala punkten för aktiviteterna var som vanligt grönländarnas eget hus.

Allt sedan 1993 har den danska huvudstaden arrangerat en så kallad Kulturnatt i samband med skolornas höstlov.

Under denna aktivitet passar även stadens grönländska föreningar, köror och kulturpersonligheter på att visa upp sig.

Fotografen Erja-Riitta Salonen, medlem i Föreningen Sverige-Grönland fanns på plats under årets aktivitet och rapporterar om stor uppslutning på grönlänningarnas hus Det Grønlandske Hus

Konstnären Thue Christiansen visar upp de masker som han designat.

Kristina Markussen har gjort keramiska figurer, människor, stövlar och vaser i lera.

De tonsäkra systerarna Aviaja och Nanna Lumholt såg till att hålla stämningen på topp.

på Løvstræde i Köpenhamn. Bland dessa arrangemang märks sångframträdanden av kören Sarpik samt systerarna Aviaja och Nanna Lumholt.

I samma lokal passade även en antal konstnärer på att visa upp sina alster, exempelvis Thue Christiansen och Kris-

tina Markussen som visade masker och figurer medan Karen Thastum och Tura YaMoya hade en ljusinstallation på lokalens vägg. Därtill bjöds på både film- och modevisning under en välbesökt afton.

Joel Asblom

Sista sidan...

Grönland i siffror

Det populära häftet Greenland in Figures har kommit ut för år 2010.

Det engelskspråkiga häftet ger i tabeller och siffror en snabb och överskådlig överblick av det grönländska samhället. Det innehåller bl a information om befolkningssammansättningen. Arbetsmarknaden, lön och priser, utrikeshandel och den nationella ekonomin, infrastruktur, hälsa, politik och administrativa förhållanden. Greenland in Figures kan beställas på stat@stat.gl och kostar 10 dkr.

Intresserad av bilder från Arktis?

Arktisk Instituts fotosamling rymmer ca 100 000 fotografier.

Halvdelen är redan skannad och utlagd på arktiskebilleder.dk. Hemsidan har under hösten fått en ny och väsentligt förbättrad uppdatering.

T ex så kan du se den berömda kaffe-bilden från den sk Jubileumsexpeditionen 1920-23 då geologen Lauge Koch kartlade Grönlands nordkust längs sträckningen Inglefield Bred-

ning till botten av Independencefjorden. Som så vanligt vid expeditioner i Arktis så var det en ständig kamp för att överleva. Förutom hundar och slädar så förde Koch och hans följeslagare med sig pemmikan som är en blandning av fett och protein och inte minst kaffe. För vem kunde inte behöva en god kopp kaffe i den arktiska ödemarken, skrev Koch i sin reserapport.

Boka årsmöte!

Årsmöte i Föreningen Sverige-Grönland äger rum söndagen den 13 mars kl 14. Plats meddelas senare.

Finn Lynges spännande liv

Et langt liv på tværs- eqqaamasat – erindrings- og debatbog är det första bandet av Finn Lynges hågkomster och täcker perioden fram till 1979 då han blev invald i Europaparlamentet.

Lynges föddes i Nuuk 1933 av en dansk mor och en grönländsk far. Han berättar i boken om hur det är att befinna sig i händelsernas mittpunkt, om att ta stora och svåra beslut som förändrade hans liv radikalt, om studieår i Rom och USA och om hemkomsten till det älskade Grönland och en omfattande aktivitet inom det sociala och kulturella området. Boken är utgiven på Forlaget Atuagkat.

